EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.6.2025
COM(2025) 316 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om kommissionens befogenhet att anta delegerade akter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar (”djurhälsolag”)

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om kommissionens befogenhet att anta delegerade akter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar (”djurhälsolag”)

1. INLEDNING

Förordning (EU) 2016/429 om överförbara djursjukdomar (”djurhälsolag”) [(1)] antogs 2016. Denna förordning trädde i kraft den 21 april 2016 och är tillämplig sedan den 21 april 2021.

Genom förordningen ersätts hela den fullständigt harmoniserade veterinärlagstiftningen (39 direktiv och förordningar) med ett enklare och mer flexibelt regelverk, samtidigt som den säkerställer en mer riskbaserad metod för att fastställa djurhälsokrav, ökad sjukdomsberedskap, förebyggande och bekämpning gällande förtecknade överförbara sjukdomar.

I förordningen förtydligas dessutom de olika djurhälsoaktörernas roll, och den ger möjlighet att minska den administrativa bördan för jordbrukare, andra aktörer och behöriga myndigheter utan att äventyra djurhälsostatusen i unionen. Vidare tillhandahåller förordningen lämpligare verktyg för att hantera krissituationer (t.ex. nya sjukdomar) eller för att ta itu med specifika risker (t.ex. antimikrobiell resistens), och bidrar till att minska de ekonomiska förlusterna på grund av sjukdomsutbrott.

Enligt bestämmelserna i förordningen har kommissionen befogenhet att anta ett stort antal genomförandeakter och delegerade akter. Genom förordningen åläggs kommissionen även en skyldighet att rapportera till medlagstiftaren om utövandet av de delegerade befogenheterna.

2. RÄTTSLIG GRUND

Denna rapport krävs enligt artikel 264.3 i förordning (EU) 2016/429. Enligt denna bestämmelse ska befogenheten att anta delegerade akter avseende de frågor som anges däri ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 20 april 2016, och kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast nio månader före utgången av femårsperioden. Den föregående rapporten offentliggjordes den 12 februari 2021 ([2]).

Enligt artikel 264.3 ska kommissionen ges befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 3.5, 5.2, 5.4, 14.3, 16.2, 18.3, 20.3, 29, 31.5, 32.2, 37.5, 39, 41.3, 42.6, 47.1, 48.3, 53.2, 54.3, 55.2, 58.2, 63, 64.4, 67, 68.2, 68.3, 70.3, 72.2, 73.3, 74.4, 76.5, 77.2, 87.3, 94.3, 97.2, 101.3, 106.1, 109.2, 118.1, 118.2, 119.1, 122.1, 122.2, 125.2, 131.1, 132.2, 135, 136.2, 137.2, 138.3, 139.4, 140, 144.1, 146.1, 147, 149.4, 151.3, 154.1, 156.1, 160.1, 160.2, 161.6, 162.3, 162.4, 163.5, 164.2, 165.3, 166.3, 167.5, 168.3, 169.5, 176.4, 181.2, 185.5, 189.1, 192.2, 197.3, 200.3, 201.3, 202.3, 203.2, 204.3, 205.2, 211.1, 213.1,

([1]) EUT L 84, 31.3.2016, s. 1.

([2]) COM(2021) 57 final.

214, 216.4, 218.3, 221.1, 222.3, 223.6, 224.3, 228.1, 230.3, 234.2, 237.4, 239.2, 240.2, 241.2, 242.2, 245.3, 246.3, 249.3, 252.1, 254, 263, 271.2, 272.2, 279.2 och 280.4 i förordning (EU) 2016/429.

I artikel 264.3 i den förordningen fastställs att delegeringen av befogenhet genom tyst medgivande ska förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga, medan det i artikel 264.4 anges att delegeringen av befogenhet får återkallas när som helst av Europaparlamentet eller rådet.

3. UTÖVANDE AV DELEGERINGEN

Kommissionen utövade delegeringen på grundval av förordning (EU) 2016/429 från och med 2018 och utarbetade en rapport om utövade befogenheter för perioden 2016–2021 under 2021 ([3]).

Detta är den andra rapporten om de befogenheter som utövats enligt den nämnda förordningen och den omfattar en femårsperiod från och med den senaste rapporten från 2021.

Under rapporteringsperioden utövade kommissionen sina delegerade befogenheter genom att anta följande delegerade akter:

- Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/139 av den 16 november 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller hantering, lagring och ersättning av lager i unionsbankerna för antigener, vacciner och diagnostiska reagens samt krav på biosäkerhet, bioskydd och biologisk inneslutning för dessa bankers verksamhet ([4]).

- Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/361 av den 28 november 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om användningen av vissa veterinärmedicinska läkemedel för förebyggande och bekämpning av vissa förtecknade sjukdomar ([5]).

- Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/2623 av den 30 juli 2024 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om godkännande och erkännande av sjukdomsfri status i anläggningskretsar som håller landlevande djur ([6]).

Kommissionen har hittills utnyttjat 85 av de 110 befogenheterna att anta delegerade akter i enlighet med förordning (EU) 2016/429.

Tabellen nedan visar de ytterligare akter som antagits sedan den föregående rapporten offentliggjordes och de relevanta befogenheterna i förordning (EU) 2016/429.

([3]) COM(2021) 57 final.

([4]) EUT L 23, 2.2.2022, s. 1.

([5]) EUT L 52, 20.2.2023, s. 1.

([6]) EUT L, 2024/2623, 4.10.2024.

Delegerad akt	Befogenheter i förordning (EU) 2016/429
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/139 av den 16 november 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller hantering, lagring och ersättning av lager i unionsbankerna för antigener, vacciner och diagnostiska reagens samt krav på biosäkerhet, bioskydd och biologisk inneslutning för dessa bankers verksamhet	Artikel 48.3
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/361 av den 28 november 2022 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om användningen av vissa veterinärmedicinska läkemedel för förebyggande och bekämpning av vissa förtecknade sjukdomar	Artikel 47.1
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/2623 av den 30 juli 2024 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om godkännande och erkännande av sjukdomsfri status i anläggningskretsar som håller landlevande djur	Artikel 37.5

Dessutom ändrades flera delegerade förordningar som antogs före 2021 och som ingick i den föregående rapporten på följande sätt:

Delegerad förordning	Ändrad genom	Befogenheter i förordning (EU) 2016/429
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/2035 av den 28 juni 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om anläggningar som håller	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1625 av den 25 augusti 2020 ([8])	Artiklarna 118.1 och 118.2
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2168 av den 21 september 2021 ([9])	Artiklarna 94.3, 97.2, 118.1, 118.2 och 122.2

([8]) EUT L 366, 4.11.2020, s. 1.

([9]) EUT L 438, 8.12.2021, s. 38.

landlevande djur och kläckerier samt om spårbarhet för vissa hållna landlevande djur och kläckägg ([7])	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/590 av den 12 januari 2023 ([10])	Artiklarna 3.5, 87.3, 94.3, 97.2, 101.3, 106.1, 118.1, 118.2, 119.1, 122.2, 271.2 och 279.2
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/686 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller godkännande av anläggningar för avelsmaterial och spårbarhets- och djurhälsokrav för förflyttning av avelsmaterial från vissa hållna landlevande djur inom unionen ([11])	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/880 av den 5 mars 2021 ([12])	Artiklarna 122.1, 122.2, 160.1, 160.2 162.3, 162.4, 163.5, 164.2, 165.3 och 279.2
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/647 av den 13 januari 2023 ([13])	Artiklarna 160.1, 160.2, 162.4 och 164.2
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/687 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om förebyggande och bekämpning av förtecknade sjukdomar ([14])	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1140 av den 5 maj 2021 ([15])	Artikel 67 första stycket och artikel 272.2
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/751 av den 30 januari 2023 ([16])	Artikel 67
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/688 av den 17 december 2019 om	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1706 av den 14 juli 2021 ([18])	Artiklarna 131.1, 135, 136.2, 140, 144.1, 147 och 156.1

([7]) EUT L 314, 5.12.2019, s. 115.

([10]) EUT L 79, 17.3.2023, s. 46.

([11]) EUT L 174, 3.6.2020, s. 1.

([12]) EUT L 194, 2.6.2021, s. 1.

([13]) EUT L 81, 21.3.2023, s. 1.

([14]) EUT L 174, 3.6.2020, s. 64.

([15]) EUT L 247, 13.7.2021, s. 50.

([16]) EUT L 100, 13.4.2023, s. 7.

([18]) EUT L 339, 24.9.2021, s. 56.

komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller djurhälsokrav för förflyttningar av landlevande djur och kläckägg inom unionen ([17])	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/118 av den 23 september 2022 ([19])	Artiklarna 140 b och 149.4
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2515 av den 8 september 2023 ([20])	Artiklarna 131.1 c och d, 132.2, 140 b, 144.1 a och b, 146.1 och 149.4
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/3160 av den 9 oktober 2024 ([21])	Artikel 131.1 c och d
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om övervakning, utrotningsprogram och sjukdomsfri status för vissa förtecknade sjukdomar och nya sjukdomar ([22])	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/881 av den 23 mars 2021 ([23])	Artikel 29 inledningsfrasen och leden a och d, artikel 31.5 inledningsfrasen och leden a och b, artikel 32.2 inledningsfrasen och led c, artikel 41.3 inledningsfrasen och leden a och b samt artikel 42.6
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1570 av den 23 maj 2023 ([24])	Artikel 42.6
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1798 av den 10 juli 2023 ([25])	Artiklarna 29 a och d, 37.5, 39 och 41.3
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/692 av den 30 januari 2020 om komplettering av	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1703 av den 13 juli 2021 ([27])	Artiklarna 234.2, 237.4 och 239.2

([17]) EUT L 174, 3.6.2020, s. 140.

([19]) EUT L 16, 18.1.2023, s. 1.

([20]) EUT L, 2023/2515, 14.11.2023.

([21]) EUT L, 2024/3160, 20.12.2024.

([22]) EUT L 174, 3.6.2020, s. 211.

([23]) EUT L 194, 2.6.2021, s. 10.

([24]) EUT L 192, 31.7.2023, s. 9.

([25]) EUT L 233, 21.9.2023, s. 24.

([27]) EUT L 339, 24.9.2021, s. 29.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser för införsel till unionen samt förflyttning och hantering efter införsel av sändningar av vissa djur, avelsmaterial och produkter av animaliskt ursprung ([26])	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1705 av den 14 juli 2021 ([28])	Artiklarna 234.2, 237.4, 239.2 och 279.2
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/54 av den 21 oktober 2021 ([29])	Artikel 239.2
	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/119 av den 9 november 2022 ([30])	Artiklarna 3.5, 234.2, 237.4 och 239.2

Vissa befogenheter enligt förordning (EU) 2016/429 har hittills inte utnyttjats, av de skäl som anges nedan.

- Befogenheterna enligt artikel 14.3 om uppgifter som behöriga myndigheter kan delegera till andra veterinärer än officiella veterinärer och enligt artikel 16.2 om säkerhetsåtgärder i laboratorier har hittills inte utnyttjats. Kommissionen håller på att bedöma behovet av att utarbeta särskilda akter som omfattar båda dessa befogenheter.
- Befogenheterna enligt artiklarna 18.3 och 20.3 om anmälan och rapportering av sjukdomar har hittills inte utnyttjats. Kommissionen kommer att bedöma behovet av att agera i detta avseende mot bakgrund av erfarenheterna av den praktiska tillämpningen av de nya bestämmelserna. Detsamma gäller befogenheterna enligt artikel 151.3 om egenförsäkran för landlevande djur och artikel 167.5 med avseende på undantag från intygskravet för förflyttning av produkter av animaliskt ursprung.
- Befogenheten enligt artikel 109.2 om registrering av uppgifter i den elektroniska databasen över hållna landlevande djur av andra djurarter än de som anges i grundförordningen utnyttjades inte. Den måste dock utvidgas för att göra det möjligt för kommissionen att fastställa krav på databasen för dessa djurarter om, eller när, ett sådant behov uppstår i framtiden. I enlighet med denna bestämmelse bedömer kommissionen kontinuerligt behovet av att utarbeta en delegerad akt för att fastställa sådana krav.
- Befogenheterna enligt artiklarna 138.3 och 139.4 avseende bestämmelserna om de behöriga myndigheternas beviljande av undantag för vissa förflyttningar av landlevande djur har hittills inte utnyttjats. Liknande villkor gäller för befogenheterna enligt artiklarna 200 och 204 om vissa typer av förflyttningar av vattenlevande djur, och artikel 214 när det gäller bestämmelser om utfärdande av djurhälsointyg för särskilda typer av förflyttningar av vattenlevande djur. Kommissionen bedömer fortlöpande behovet av att agera i detta avseende mot bakgrund av erfarenheterna av den praktiska tillämpningen av de nya bestämmelserna.

([26]) EUT L 174, 3.6.2020, s. 379.

([28]) EUT L 339, 24.9.2021, s. 40.

([29]) EUT L 10, 17.1.2022, s. 1.

([30]) EUT L 16, 18.1.2023, s. 5.

- Befogenheten enligt artikel 228 som gör det möjligt för kommissionen att fastställa djurhälsokrav för ”andra djur”, dvs. djur som varken är landlevande eller vattenlevande, har hittills inte utnyttjats. Kommissionen har hittills inte agerat, men den bör kunna fastställa djurhälsobestämmelser för sådana djur (t.ex. reptiler och amfibier) när hälsorisken kräver mer detaljerade eller specifika bestämmelser om spårbarhet samt förebyggande eller bekämpning av sjukdom för sådana arter.
- Befogenheten enligt artikel 230.3 vad gäller att begränsa medlemsstaternas möjlighet att upprätta förteckningar över de tredjeländer från vilka vissa varor får föras in till unionen när det inte upprättats några sådana förteckningar i unionslagstiftningen, har hittills inte utnyttjats. Det har inte upprättats förteckningar över tredjeländer för alla varor i unionslagstiftningen. Kommissionen följer noga utvecklingen av förteckningarna och bedömer behovet av att anta bestämmelser på grundval av denna befogenhet. Kommissionen anser därför att det är klokt att behålla denna befogenhet för framtiden.
- Genom artiklarna 240–242 ges kommissionen befogenhet att på unionsnivå fastställa särskilda skyddsåtgärder och förebyggande åtgärder, inklusive biosäkerhet, i fråga om införsel till unionen av vissa produkter och med avseende på transportmedel. Dessa befogenheter är viktiga eftersom de ger möjlighet att utarbeta sådana bestämmelser i framtiden för att förhindra att djursjukdomar sprids till EU och bidra till att stärka biosäkerheten vid EU:s yttre gränser.
- En delegerad akt om förflyttning av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte genom utnyttjande av befogenheterna enligt del VI (artiklarna 245–254) i förordning (EU) 2016/429 håller på att utarbetas och dess antagande planeras till 2025.
- Befogenheten enligt artikel 263 att ändra bilaga III till förordning (EU) 2016/429 utnyttjades inte under rapporteringsperioden, eftersom det inte inträffade några taxonomiska förändringar som motiverade en sådan ändring. Sådana taxonomiska förändringar kan inträffa när som helst och kommissionen kan behöva reagera i enlighet med detta och införa nödvändiga ändringar.

4. SLUTSATS

Med tanke på att förordning (EU) 2016/429 har varit i kraft sedan den 21 april 2021 och att befogenheterna hittills har utnyttjats i stor utsträckning och till förmån för medlemsstaterna och jordbruks- och vattenbrukssektorerna i unionen anser kommissionen att det efter den nuvarande femårsperioden är nödvändigt att förlänga alla befogenheter att anta delegerade akter enligt den förordningen. Möjligheten att utarbeta bestämmelser som bygger på befogenheterna är fortfarande viktig för att uppnå den flexibilitet som krävs vid genomförandet av bestämmelserna samt för att förenkla och förtydliga dem, regelbundet anpassa dem till de senaste vetenskapliga standarderna och ge kommissionen möjlighet att agera på de områden där den inte hittills gjort det, men kan behöva göra det i framtiden.